

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี

SELF-CONDUCTING WITHIN THE CODE OF PROFESSIONAL ETHICS OF TEACHERS IN SCHOOLS UNDER LOCAL
ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS IN NONG KHAIE DISTRICT, SARABURI PROVINCE

นาฏยา พันหาบ และ พรศิริมา บุรณะพันธ์*

Nattaya Phanhap and Phornsirima Buranaphan*

สาขาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม กรุงเทพมหานคร 10600

Program in Educational Administration, Siamtechnology Bangkok 10600, Thailand

*Corresponding author: E-mail: Phornsirimab@siamtech.ac.th

รับบทความ 10 มกราคม 2562 แก้ไขบทความ 11 กันยายน 2562 ตอบรับบทความ 21 กันยายน 2562 เผยแพร่บทความ ตุลาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม และเพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี จำนวน 118 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.60 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-Way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ($\bar{X} = 4.15$) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.05$) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.05$) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.04$) และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ($\bar{X} = 3.96$) ครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนครูในโรงเรียนที่มีระดับการศึกษา ทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูในโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู ($\bar{X} = 4.33$) สูงกว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.91$) และประสบการณ์ทำงานต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 20 ปี มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู ($\bar{X} = 4.23$) สูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.13$) และครูที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี ($\bar{X} = 3.72$) ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถเป็นแบบอย่างเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพให้กับครูที่มีประสบการณ์น้อยหรือครูที่บรรจุใหม่เพื่อให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การปฏิบัติตนของครู, จรรยาบรรณของวิชาชีพครู

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine teachers' self-conducting within the code of professional ethics of teachers in schools under the Local Administrative Organizations (LAOs) in Nong Khaie district, Saraburi province. The code of professional ethics included personal ethics, professional ethics, client centered ethics, collegial ethics, and societal ethics, and to compare the self-conducting of the code of professional ethics of

teachers classified by gender, educational level, and work experiences. The sample, obtained through simple random sampling, consisted of 118 teachers in schools under the LAOs in Nong Khae district, Saraburi province. The sample size was determined using the Krecie and Morgan's table, and a simple random sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with a discriminative power of 0.60 and a reliability of 0.96. The statistics employed for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA.

The results revealed that the self-conducting within the code of professional ethics of teachers in schools under the LAOs in Nong Khae district, Saraburi province, overall and each aspect was at a high level ($\bar{X} = 4.05$), and arranged in a descending order as follows: personal ethics ($\bar{X} = 4.15$), professional ethics ($\bar{X} = 4.05$), and collegial ethics, ($\bar{X} = 4.05$), client centered ethics ($\bar{X} = 4.04$), and societal ethics ($\bar{X} = 3.96$). In terms of gender, teachers' opinions were not different in overall and each aspect. In terms of educational level, teachers' opinions were significantly different at the 0.05 level in overall and each aspect. The opinions of teachers holding a bachelor degree ($\bar{X} = 4.33$) were higher than the teachers with a bachelor degree ($\bar{X} = 3.91$). In terms of work experiences, teachers' opinions were significantly different at the 0.05 level in overall and each aspect. The opinions of teachers with work experiences from 11 to 20 years reached the highest level ($\bar{X} = 4.23$), and higher than ones with over 20 year-work experiences ($\bar{X} = 4.13$), and ones with lower than 10 year-work experiences ($\bar{X} = 3.72$). This research could be concluded that the self-conducting on the code of professional ethics of teachers in schools under the LAOs in Nong Khae district, Saraburi province was, overall and each aspect, at a high level. The teachers were exemplary concerning continuous professional self-development for teachers with limited work experiences or new experienced teachers.

Keywords: Teachers' Self - Conducting, Code of Professional Ethics

บทนำ

พระราชบัญญัติสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ 2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ 3) มาตรฐานการปฏิบัติตน หรือ จรรยาบรรณวิชาชีพ โดยจรรยาบรรณวิชาชีพครูนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามโดยมีจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ หากผู้ประกอบวิชาชีพครูประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ จนเกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น จนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้ว ผู้นั้นอาจถูกวินิจัยชี้ขาดลงโทษได้ (หทัยรัตน์ ดุจจานุทัศน์, 2559, หน้า 29) และแนวทางในการปฏิบัติของวิชาชีพครูนั้น ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2549 เป็นแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยแบ่งจรรยาบรรณครูออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม (เลขาธิการคุรุสภา, 2552, หน้า 1)

ปัจจุบัน อาชีพครูมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศเพราะครูเป็นผู้กำหนดอนาคตของคนในชาติ เป็นผู้เตรียมเยาวชนของชาติให้มีคุณภาพทั้งทางด้านการถ่ายทอดความรู้ การฝึกทักษะวิชาชีพ ทักษะชีวิต และการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู จากหน้าที่สำคัญดังกล่าวทำให้ครูมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชนของชาติ โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น สามารถเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และผู้ประกอบวิชาชีพนี้ต้องประกอบวิชาชีพด้วยวิธีแห่งปัญญา (Intellectual Method) และที่สำคัญต้องมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ (Professional ethics) แต่ในสภาวะปัจจุบันที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทมากมาย ทำให้พฤติกรรมของครูเปลี่ยนแปลงไป ครูสนใจให้ความสำคัญกับด้านวัตถุนิยมแทนที่จะทุ่มเทให้การปลูกฝังเยาวชน นอกจากนี้ยัง พบว่า ข้าราชการหน้าหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของครู ครูจำนวนมากทำผิดวินัย ถูกลงโทษทางวินัย ประพฤติชั่ว เช่น ชู้สาว เล่นการพนัน ดื่มสุรา ขาดจิตสำนึกสาธารณะ หลงใหลต่อความสะดวกสบาย ไม่คำนึงถึงคุณธรรมและจรรยาบรรณที่ตนต้องปฏิบัติ (มาลินี บุญยรัตพันธุ์, 2553, หน้า 12)

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู องค์กรครูจำเป็นต้องทบทวนกลายำในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ อยู่เสมอ และครูมักจะถูกละเลยในการปฏิบัติทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาในโรงเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี ว่าข้าราชการครูมีการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติตนอย่างไร อยู่ในระดับใด โดยข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ต่อผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุง ไปประยุกต์ใช้กับครู ทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ครูตระหนักต่อการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อจะนำตนไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพเป็นที่ยอมรับศรัทธาของสังคมที่มีต่อผู้ประกอบวิชาชีพครู และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

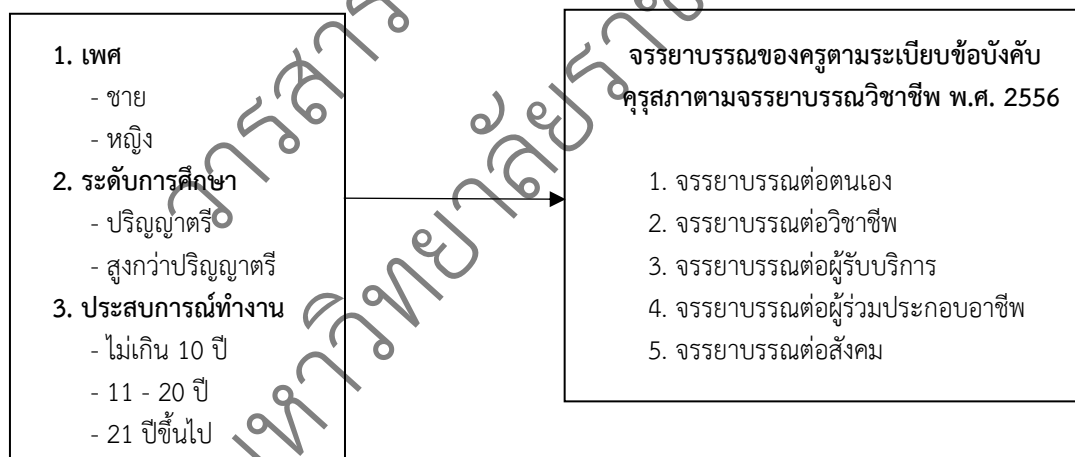
ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี ว่าครูมีการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติตนอย่างไร อยู่ในระดับใด โดยข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ต่อผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงไปประยุกต์ใช้กับครู เพื่อจะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพเป็นที่ยอมรับศรัทธาของสังคมที่มีต่อผู้ประกอบวิชาชีพครู และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี จำนวน 7 โรงเรียน โดยมีครู จำนวน 170 คน (องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี, 2559)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กำหนดจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้จำนวน 118 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของจำนวนครูในแต่ละโรงเรียน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายในแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างครูเพศชาย จำนวน 39 คน และ ครูเพศหญิง จำนวน 79 คน มีการศึกษาระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 78 คน

และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 40 คน และมีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 10 ปี จำนวน 35 คน มีประสบการณ์การทำงาน 11 - 20 ปี จำนวน 50 คน และมีประสบการณ์การทำงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาประกอบในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานของครูในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเห็นต่อระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

วิธีรวบรวมข้อมูล

มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัยและการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดของเนื้อหาจากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู
2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องตามนิยามศัพท์ครอบคลุมตัวแปรที่จะศึกษา
3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของการวิจัยกับข้อคำถาม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00
4. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ จำนวน 30 คน นำมาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและคะแนนรวม (Item total Correlation) มีค่าเท่ากับ 0.60 แล้วนำข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์มาวิเคราะห์ ส่วนการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ตามวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.967
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีลำดับขั้นตอน คือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่อิสระต่อกันจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา ด้วยสถิติการทดสอบที (t - test) แบบ Independent Samples และทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ที่อิสระต่อกันจำแนกตามประสบการณ์ทำงานของครู ในสถานศึกษา ด้วยสถิติการทดสอบแอฟ (F - test) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) โดยนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบทางสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี สรุปข้อค้นพบการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา คือ ด้านจรรยาบรรณ

ต่อวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.05$) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.04$) ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อสังคม มีระดับมากค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.96$)

1.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.30$) คือ ไม่เล่นการพนัน ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และอบายมุขทุกชนิด รองลงมา คือ มีการแต่งกายดี กิริยาสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.27$) และข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.01$) คือ การติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครองเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ทันสมัยอยู่เสมอ

1.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) คือ มีการเผยแพร่ผลงานทางด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสมาชิกในองค์กร รองลงมา คือ ให้ความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพในการจัดกิจกรรมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและศิษย์ ($\bar{X} = 4.13$) และข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.92$) คือ ติดตามข่าวสารต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อวิชาชีพเพื่อพัฒนางานในวิชาชีพ

1.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.14$) คือ การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรมที่ถูกต้องให้เกิดกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ ปรึกษาหารือกับครู ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน เพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาของศิษย์ ($\bar{X} = 4.13$) ส่วนข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.98$) คือ ให้ความสำคัญ เอาใจใส่ช่วยเหลือด้วยความรักและความเมตตาต่อศิษย์ โดยเสมอภาคกันทุกคน และให้ความสนใจต่อความคิด และความเห็นของศิษย์ และส่งเสริมให้แสดงออกตามความสามารถ ความต้องการและความสนใจได้อย่างเสรี

1.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$) คือ เมื่อมีผู้เข้าใจผิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเพื่อนครูและสถานศึกษา ชี้แจงข้อเท็จจริง และทำความเข้าใจให้ถูกต้อง รองลงมา คือ ไม่ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงานจนทำให้เกิดความเสียหายต่องานหรือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.16$) และข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.94$) คือ ช่วยเหลือให้คำปรึกษาในการจัดทำผลงานทางวิชาการกับเพื่อน

1.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) คือ ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการเป็นหลักสูตรท้องถิ่น รองลงมา คือ ให้ความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในชุมชน ($\bar{X} = 4.05$) และข้อที่มีระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.88$) คือ ให้ความร่วมมือกับชุมชนในการประกอบกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และกิจกรรมประเพณีอย่างสม่ำเสมอ

2. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

2.1 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่าง

2.2 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูในโรงเรียนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู ($\bar{X} = 4.33$) สูงกว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.91$)

2.3 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 20 ปี มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู ($\bar{X} = 4.23$) สูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.13$) และครูที่มีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 10 ปี ($\bar{X} = 3.72$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องการศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี พบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัญจรงค์ เณิมพงษ์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติตาม

จรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษาของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ข้อค้นพบดังกล่าวแสดงว่า ครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแคว จังหวัดสระบุรี มีความตระหนักว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับความเป็นครูและต้องให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอันเป็นหน้าที่ที่พึงปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อำนวย อินทนาคา (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาภาพรวมและทุกรายด้านอยู่ระดับมาก ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสูงสุด คือ ไม่เล่นการพนัน ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และอบายมุขทุกชนิด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมีองค์กรวิชาชีพครูหรือครูสภา มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สังคมว่าผู้ประกอบวิชาชีพครู จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานเหมาะสมกับเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง ครูจึงต้องมีความประพฤติปฏิบัติต่อตนเองและต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย ชาติศรี (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อค้นพบของการศึกษาในครั้งนี้ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในภาพรวมของจรรยาบรรณของวิชาชีพครูทุกด้านและจำแนกเป็นรายด้านทุกด้านและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสูงสุด คือ การเผยแพร่ผลงานทางด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสมาชิกในองค์กร อาจเนื่องมาจากครูในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นบุคคลที่อยู่ในความคาดหวังของสังคมสูงมาก ครูจำเป็นต้องพัฒนาตนเอง พัฒนางาน พัฒนาวิชาชีพ สร้างจิตสำนึก เสียสละ ยกย่องเชิดชูเกียรติภูมิขององค์กร ฉะนั้นครูจะต้องเป็นผู้รอบรู้ในเนื้อหาวิชา ครูจะต้องแตกฉานในทักษะและวิธีหาความรู้สมัยใหม่ เป็นผู้ที่มีหูตากว้างขวางเกี่ยวกับแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย ถนอมเงิน (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสูงสุด คือ การปลุกฝังค่านิยมคุณธรรมที่ถูกต้องให้เกิดกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากครูต้องส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่ที่โดยเสมอ ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจาและใจ เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และความเป็นประชาธิปไตย เพื่อให้ผู้รับบริการกล้าที่จะแสดงออกตามความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ ครูต้องมีความมั่นคงทางอารมณ์มีมนุษยสัมพันธ์เป็นกันเองต่อผู้รับบริการ ย่อมแสดงให้เห็นว่าครูย่อมให้การดูแลช่วยเหลือแก่ศิษย์ด้วยความรักความเมตตาโดยไม่เรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แก้วตา สุวรรณประทีป (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสูงสุด คือ การมีผู้เข้าใจผิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเพื่อนครูและสถานศึกษา ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง และทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอยู่ร่วมกันในสังคมมักจะมีปัญหาเกิดขึ้นเสมอ โดยเฉพาะการกระทบกระทั่งกันด้วยวาจา ใจ และการเบียดเบียนกัน ครูจึงต้องพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ให้เกียรติและแสดงความเคารพแก่เพื่อนครูที่อาวุโส ปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตกเตือนที่ดีเมื่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศรา เหมหงษา (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

1.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสูงสุด คือ การวิเคราะห์ปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครุมีความใกล้ชิดกับสังคมชุมชนมาก ซึ่งบางครั้งครูก็มาจากคนในชุมชน ครูเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านมาเป็นอย่างดี เข้าใจถ่องแท้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ทันสมัย เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมให้ท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรของตนเองและให้นักเรียนเกิดความรักและผูกพันในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย ชาติศรี (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ข้อค้นพบของการศึกษาในครั้งนี้ การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูของครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในภาพรวมของจรรยาบรรณของวิชาชีพครูทุกด้านและจำแนกเป็นรายด้านทุกด้านและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่า

2.1 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู จำแนกตามเพศ ในภาพรวมและ รายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งได้ถูกกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุม ดังนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพครูทุกคนก็ต้องประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูภายใต้ข้อบังคับและเงื่อนไขของครูสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพเช่นเดียวกัน ผลของความคิดเห็นของบุคลากรทั้งสองกลุ่มที่มีต่อการปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย อนุอมเงิน (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูปฏิบัติการสอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า การเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำแนกตามเพศโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลศ สุกุลรัตน์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้และมีสภาพการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ หทัยรัตน์ ดุจจานุทัศน์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า จำแนกตามเพศ ไม่มีความแตกต่าง

2.2 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี ต้องมีความรับผิดชอบมากกว่าในระดับปริญญาตรี ฉะนั้นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าก็เกิดความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น เกิดความรับผิดชอบมากขึ้น จะได้รับประสบการณ์ และมีมุมมองที่กว้างไกลออกไป และมีจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่มากขึ้น ครูที่มีความรู้ที่สูงมักเป็นผู้ที่ต้องการพัฒนาตนเอง เพื่อที่จะนำความรู้ที่นำมาพัฒนางานให้ก้าวหน้ามากขึ้น จึงมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูแตกต่างจากครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรา จวงอินทร์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัย พบว่า จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ล้ำยวณ กัมมกุล (2556, บทคัดย่อ) การศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมือง จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 กระบี่ ผลการวิจัย เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3 การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมานานมีความเข้าใจและปฏิบัติตามจรรยาบรรณได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มาก ผ่านการฝึกประสบการณ์ในด้านการอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ สะสมความรู้ สะสมผลงาน การปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ และส่งผลให้ครุมีความรู้ มีทักษะ เจตคติและได้รับการพัฒนามายาวนานแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงานและสะสมประสบการณ์มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรา จวงอินทร์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัย พบว่า จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำยาญ กัณท์กุล (2556, บทคัดย่อ) การศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมือง จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 กระบี่ ผลการวิจัย พบว่า เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1.1 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ครูควรตระหนักถึงการติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครองเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และเป็นตัวอย่างที่ดีต่อศิษย์และสังคม

1.2 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ครูควรติดตามข่าวสารต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อองค์กรวิชาชีพเพื่อนำมาพัฒนางานในวิชาชีพ เพื่อยกระดับวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และจะได้เป็นครูมืออาชีพที่ได้รับการยอมรับนับถือ

1.3 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ครูควรให้คำปรึกษา เอาใจใส่ช่วยเหลือด้วยความรักและความเมตตาต่อศิษย์โดยเสมอภาคกันทุกคน และให้ความสนใจต่อความคิด และความเห็นของศิษย์ และส่งเสริมให้แสดงออกตามความสามารถ ความต้องการและความสนใจได้อย่างเสรี ครูควรจัดกิจกรรมร่วมกันกับศิษย์เป็นครั้งคราว เพื่อศิษย์จะได้เกิดความคุ้นเคย และสามารถพูดคุยปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยความสนิทใจ และสร้างความภูมิใจให้แก่ศิษย์ โดยการรับฟังความคิดเห็น ยกย่อง ชมเชย

1.4 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ครูควรช่วยเหลือให้คำปรึกษาในการจัดทำผลงานทางวิชาการกับเพื่อนครู เพื่อเป็นการแสดงถึงความรักใคร่สามัคคีกันในกลุ่มคณะ และส่งผลให้การดำเนินงานในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.5 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ครูควรให้ความร่วมมือกับชุมชนในการประกอบกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และกิจกรรมประเพณีอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการสร้างความสัมพันธ์อันดี เป็นหนึ่งอันเดียวกันในชุมชน

1.6 แนวทางด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูในโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรดำเนินการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ควรสนับสนุนให้บุคลากรครูศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรีให้มากขึ้น เพราะโดยภาพรวมจากการวิจัยครูที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพสูงกว่าครูที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ขณะเดียวกันควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพให้กับครูที่มีประสบการณ์น้อยหรือครูที่บรรจุใหม่ เพื่อให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

1.7 ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพให้กับครูในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี และทำการประเมินผลพัฒนาการของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพให้กับครู เพื่อพัฒนาปรับปรุง ศักยภาพตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยใดบ้างทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครู

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2.3 การศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง ที่มีต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครู

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ ชินกะธรรม. (2550). การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลาน กองโพน ศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- แก้วตา สุวรรณประทีป. (2551). สภาพการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิขบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ดนัย ชาตศรี. (2554). การศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูของครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- จตุรงค์ ลิ่มไพบูลย์. (2556). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูและผู้บริหารตามการรับรู้ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เทอดไท คงงาม. (2551). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธวัชชัย ฌนอมเงิน. (2550). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของครูปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ณัญจรค์ เถลิ้มพงษ์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติงานตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทางการศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นริศรา ภูดนตรี. (2557). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจมิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- นริศรา เหมหงษา. (2553). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- เบญจวรรณ ปกป้อง. (2559). พฤติกรรมการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- มาลินี บุญยรัตน์. (2553). จรรยาบรรณวิชาชีพครูของมหาบัณฑิตหลักสูตรและการสอน. วารสารวิจัยร่วมคำแห่งมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(ฉบับพิเศษ), 9 – 22.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550. เข้าถึงได้จาก <http://docs.google.com/viewer>. 10 สิงหาคม 2559.
- รุ่งเรือง สารสุข. (2553). ปัจจัยคุรุธรรมนิยมที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพครูของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ลำยวง กัณหกุล. (2556). การศึกษาการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมือง จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 กระบี่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- เลขาธิการคุรุสภา. (2552). กฎหมายเพื่อการควบคุมประกอบวิชาชีพทางการศึกษา (พระราชบัญญัติกฎกระทรวงข้อบังคับ ประกาศ). กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานวิชาชีพ.
- วิชัย บุตรโท. (2552). การปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการในศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่ 7 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- วิไล สกลรัตน์. (2555). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- หทัยรัตน์ ดุจจานุทัศน์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : ส่วนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, กรม. (2551). กฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สุนิสา วราเรืองฤทธิ์. (2551). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุภัทรา จวงอินทร์. (2556). การศึกษาพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. งานนิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2552). กฎหมายเพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา (พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ) กรุงเทพมหานคร.

- ศุภานันท์ สิทธิเลิศ. (2551). *ความเป็นครูวิชาชีพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อำนวย อินทนาคา. (2556). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*.
- Doherty, Edward Joseph. (1998). *Professional Development for Boston Teacher in School to Career Programs*. Doctor's Thesis Cambridge: Harvard University.
- Joyner, Sharon Kaye Shiver. (1999). *An Assessment of Georgia Educators Knowledge and Understanding of Their Code of Ethics*, Doctor's Thesis Georgia: University of Available: Georgia.
<<http://lib.umi.com/dissertations/fullcil/9949466>> 2013. 4 April 2008.
- Krejcic, R.V. & Morgan, D.W. (1970). *Education and Psychological Measurement*. USA: Texas A. & M. University.
- Presler, P. (2006). *Title : Neonatal and pediatric : clinical neurophysiology*. New Jersey: Prentice-Hall.

วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร